

мѡис (сыне) Іѡннѣ, вѣычашъ ли ме по много отъ тѣа; рече мѡ: ей, Господи: ты знаешъ че те вѣычамъ рече мѡ: паси агнцы те мои.

16 Рече мѡ паки втори пѣть: Сѣмѡне Іѡннѣ, вѣычашъ ли ме; рече мѡ: ей, Господи: ты знаешъ че те вѣычамъ, рече мѡ (Іиссъ): паси овцы те мои.

17 Рече мѡ трети пѣть: Сѣмѡне Іѡннѣ, вѣычашъ ли ме: ускоренсе Петрѣ зашто мѡ рече трети пѣть: вѣычашъ ли ме: и рече мѡ, Господи, ты знаешъ сичко: ты знаешъ че те вѣычамъ, рече мѡ Іиссъ: паси овцы те мои.

18 Истина, истина ти говоримъ: когато беше млада, впа-свашесе самъ и ходеше кждето искаше: а когато встарѣешъ ще да си прострешъ рѣце те, и дрѣга ще да те впаше, и ще да те води, кждето не щешъ.

19 Я това рече, назначающъ съ каква смерть ще да прослави Бога, и като издѡма това, рече мѡ: послѣдѡвай по мене.

20 И като се вѣжрна Петрѣ,

виде оученикатъ, когото вѣычалше Іиссъ че иде слѣдъ негѡ, който се наклони на грѣди те мѡ на вечера та, и рече: Господи, кой е што те предава.

21 Него като виде Петрѣ, рече на Іисса. Господи, а тоа що (ще да бѣде).

22 Рече мѡ Іиссъ: ако искамъ да стои той (тѣка) докле да дойдемъ (пакъ) що те е грѣжа; ты вѣрви по мене.

23 Пронесесе прочее това слово по междѡ кратѣа та, зашто тоа оученикъ не ще да оумре: но Іиссъ мѡ не рече че не ще да оумре: но, ако искашъ да сѣди той (тѣка) докле да дойдемъ (паки), що те е грѣжа тебе.

24 Тоа е оученикъ, който свидѣтельствѡва за тѣа (работы), който и написа тѣа и знаеме че е истинно свидѣтельство то мѡ.

25 Има и дрѣги много, що-то е сотворилъ Іиссъ, които ако бы се писѡвали едно по едно, ни сичкѡ свѣтъ чинимисе не щеше да вмѣсти написаны те книги, аминъ.

